

NŐÜGYEK

Látszani kell

HORECZKY KRISZTINA

A MACSÓ MENTALITÁSRA HANGOLT MAGYAR VILÁGON CSAK A NŐI ÖNGONDOSKODÁS SZELÍD EREJÉVEL LEHET VÁLTOZTATNI.

A „Női sokszínűség képei – filmes workshop a hatékony kommunikációért” projekt keretében a Palantír Film Alapítvány tíz női érdekvégyesítő szervezet képviselőivel dolgozott együtt 2015 májusától, Komlósi Orsolya antropológus, és Lakos Nóra filmrendező, tréner bábáskodásával. Az EGT és a Norvég Civil Támogatási Alap segítségével megvalósult, tízhónapos vizuális kommunikációs képzés célja az volt, hogy a civil szervezetek tanulják meg láthatóvá tenni tevékenységüket filmes, fotós eszközök használatával. Kivált nehéz ez akkor, ha gyakorta maguk a női teamek a gátjai az eredményes kommunikációnak; mások személyiségi jogait szem előtt tartva éppen hogy a „láthatatlanságot” ambicionálva.

Füredi Zoltán a műhelymunkáról forgatott, inkább werk- mint doku-filmjében közelebb hozott öt szervezetet, és azok alapítóit-munkatársait. Így az Emma Közhasznú Egyesület/ Születésházat, az ÉFOÉSZ Értelmi Fogyatékossgal Élők és Segítőik Országos Érdekvédelmi

Szervezetét, a Mosoly utca Alapítványt, a Partners Hungary Mediációs Központot, és a családon, párkapcsolaton belüli erőszak túlélőinek, áldozatainak támogatását szolgáló Tér-Erő Csoportot.

A *Nőügyek* rávilágít, mennyire mostoha társadalmi klímában működnek/vegetálnak azok a civil szervezetek, amelyeket bár ritka kivételtől eltekintve nők hívtak életre, mégis gondok számukra meghatározni a viszonyukat a genderszerephez, főként a hazánkban szitokszónak számító feminizmushoz. Egy angol abszurd szkeccset idéző, remek jelenetben a női egyenlőségről interjúvolnak meg az utcán két ifjú járőrelőt. Miközben a szereplési vágytól túlfűtött férfiú elzengi, milyen csekély számban képviseltetik magukat a nők a magyar országgyűlésben, rendre belefojtja a szót a mellette álló, a döbbenettől is hápogó lányba – egyre mondván a magáét az „elnyomott kisebbség”-ről.

„Szitokszónak számít”

Ugyancsak beszédes, amikor a Budapesti Corvinus Egyetemen székelő karriermenedzsment, az Effemine – Egyesület a Fiala Nőkért diákszervezet egyik vezetője a tréning tapasztalatait leszűrve arról számol be, mióta a nemi jelleg helyett a professzionalitásra helyezik a hangsúlyt, egyenrangú félnek tekintik őket a campuson. Honlapjukra látogatva megnyugvással konstatáltam, hogy a logójukból (még) nem távolították el a túsarkút. Túl azon, hogy vajon a partneri bánásmód kivívásáért érdemes-e el-

nyomni az identitás alapját, amelyet az Effemine a nevében is hordoz, árulkodó, hogy a workshop trénerai, valamint a tizenkét önkéntes között lámpással is alig bukkanni férfira. Mindez lakmuspapírszerűen mutatja meg a még mindig feudális szemléletű magyar társadalom, és a honi nők emancipáltságának hiányát. Ezért is lett volna jó, ha a gyermekékezés hosszú távú megoldásán munkálkodó Mosoly utca mozgalom egyik alapítója, Kelemen Szabolcs is megszólal vezetőtársa, Torma Zsuzsanna mellett, akihez hasonlóan a saját bőrén tapasztalta meg az éhezést.

A többségében karitatív, segítő szerveződések mögött egyéni sorok állnak, amelyek ritkán kerülnek felszínre. A képzés azt (is) volt hivatott elősegíteni, hogy a spotfilmek, a kurta, tömör bemutatkozó szövegek (elevator pitch) épüljenek egy-egy történetre. Részben, mert miként Bombera Krisztina televíziós újságíró fogalmazott a filmben: a médiának érdekes „karakter” kell. Kérdés, az éhezés, a szülés utáni depresszió, a bántalmazás miatt nem eléggé karakteres a bizonyos közszolgálatiaságot is ellátó sajtónak? Nem kívánok naivnak mutatkozni, azonban az már az izlésem ellen való volt, amikor az ÉFOÉSZ hatásos és érzelmes pitchét értékelve az egyik női segítő/coach a jógázással kapcsolatos élményei után közölte, a többek könnycsatornáit beindító paneleknél neki több kell. Nem tartom sem jól bevált, sem elcsépelet közhelynek, hogy egy harmincnycolc esztendő, párkapcsolatra hiába vágyó, munkanélküli szellemi fogyatékos nő, aki a lábát sem teheti ki egymaga az utcára, úgy kénytelen élni, mint egy erős szülői kontroll alatt lévő kiskorú.

Előfordult tehát, mikor egy-egy őszinteségtől hajtott tréner szerencsétlenül kommunikálta a véleményét, ám ennek megmutatásával is bepillantást nyertünk egy húsba vágó társadalmi problémákkal foglalkozó, a közös emberi hangot kereső workshop rokonszenvre méltó működésébe.

NŐÜGYEK – magyar dokumentumfilm, 2016. Rendezte: **Füredi Zoltán**. Producer: **Komlósi Orsolya**. Operatőr: **Dömötör Péter, Blaumann Edit**. Vágó: **Szalay Péter**. Hangmérnök: **Kapcsos Vince**. Gyártó: **Palantír Film Alapítvány**, 50 perc.

